

dekaniji sv. Lenarta na toliko čast. Dne 28. julija t. l. dohitela je sv. Lenart še prej nikdar doživela sreča. Pozdravljali so ta dan farmani svojega izvrstnega, mnogozaslužnega mil. g. častnega kanonika, dekana in župnika kot zlatomešnika, Ginljivo je bilo gledati, kako so zveste ovčice svojemu duhovnemu očetu živo iskreno ljubezen odkrivale. In res srčna hvaležnost do svojega največjega dobrotnika, skoz 32 let neutrudljivega učenika in svetovalca v vseh zadevah življenja se pač ni mogla lepše razodeti, kakor da se jim je priredila svečanost, s kakoršnjo je v navadnem življenju redko kdo odlikovan. Že v soboto predpoldnevom je prišlo sedem udov tržke občine z g. županom Mravlagom častitat g. jubilantu k redki svečanosti. Na večer pred „Pomarijo“ se pa oglasi pred farovžem Št. Lenartska narodna godba in v tem trenutku zadone iz bližnje vesi Lormanje silni možnarji tako, da se je ves trg tresel.

Ko Ave Marijo odzvoni, oglasijo se tržanov možnarji in ko bi trenil, bil je celi trg v eni luči in svatovskem oblačilu. Eden je želel družega prekositi z zastavami in razsvetljava. Kakor valovi morja zazibale so zastave: cesarske, avstrijske, štajarske, razobešene na pojedinih hišah, katere je ponočni vetrček sem ter tje gibal, kakor bi se z njimi igral. Zdaj se prikaže vsa požarna bramba sv. Lenarta z lampijoni in bakljami, ki je korakala v lepem redu spremljana od Mariborske železniške godbe proti farovžu, pred katerim se ustavi. Ko godba preneha, stopi nje stotnik g. Mravlag v farovž, ter izraža že v jutro izrečeno čestitko zdaj v imenu požarne brambe ponovljeno g. jubilantu, ki mu v iskrenih zbranih besedah odzdravljajo ter se zahvaljujejo za izkazano čast. Na to se podajo g. jubilatni med požarne brambovce, se pogovarjajo zdaj s tem, zdaj z drugim in ko se poslovijo od njih z željo, naj blagoslov božji vodi in spremlja njih blage namene, se užge na trgu na dveh krajih bengaličen ogenj in veliko raketov se vzdigne v višino, kjer se po malem med rahlim strelom razprše. Ko še godba nekatere vesele zakroži se požarci poslovijo s krepkim „gut Heil“ in prekorakajo trg gor in dol in prišedši do farovža, se pred njim zopet ustavijo, kjer ostanejo blizo do $\frac{1}{4}$ 10. ure med sviranjem godbe. Med tem pa je tudi okolica vsa oživela. Videli so se krasni kresi v raznih oblikah ne le v domači fari, ampak tudi v drugih, tako, postavim, jih je bilo prav veliko pri sv. Rupertu. Najlepše pa so svojo ljubezen pokazali naši vrli narodnjaki iz Lormanja. Strelba se je godila na lepem hribčku trgu nasproti in ondaj so se med večimi kresi odlikovali posebno trije, prvi s črko J., drugi s L., tretji s T., to je Jurij, 50, Tutek. Pohvaliti moramo gornje Žrjavce, kakor tudi velikega posestnika Stiperja, iz Radohove, ki je s svojimi mož-

narji dolnim Pesniškim in Ščavniškim prebivalcem naznanjal veliko slovesnost, katera se godi velezaslužnemu možu na čast, ki že celih 50 let neumorno deluje v vinogradu Gospodovem. To zasluženje je naznanjal tudi transparent v oknu na farovžu obrnjen na trg, ki je med slovenskimi barvami okinčan nosil sledeče krasne in pomenljive besede:

„Tu ti zlatomešnik zdaJ,
Učen v častnem poslU,
Tehant in koraR,
Enoglasno radi vsI
Krikamo: zdravstuJ!“

(Dalje prih.)

Dopisi.

Od Kapele pri Radgoni. (Procesije.)

Kakor je že navada, vršijo se procesije vsako leto pri cerkvah in tako je tudi pri nas. Posebno veselo je bilo letos pri nas videti o sv. Marku in križevem tjednu. Ljudstva je bilo veliko, da že dolgo ne tako, posebno v srcu ganjen pa je bil vsak, kako je šolska mladina pod svojo novo zastavo zbrana, v molitvi ponižno Boga prosila za vsakdanje potrebe. Tudi gg. učitelji bili so zraven, kar pa je faranom zelo dopadlo in sicer zato, ker so prepričani, da imamo Slovence in zraven tudi prave katoličane za učitelje. Veliko lepše pa še je bilo o procesiji na sv. Rešnjega telesa dan Naš preljubeznjivi č. g. župnik so ljudstvo toliko nagovorili, da kar jaz in mnogo starejih pomnimo, še ni bilo toliko ovenčanih in belo oblečenih deklet, kakor ravno letos in to vse v najlepšem redu. Ali še eno procesijo vam navedem, od več cerkvá zbirajo se ljudje in romajo na Hrvaško k Mariji Bistriški, tudi od Kapele se že zdaj tri leta sem o binkoštih podajo tje, sicer še v majhnem številu. Tudi letos nas je kakih 50 oseb hodilo, vsi smo zdravi in veseli na zaželeni kraj dospeli in zopet tako se vrnili. Omenim še tudi, da je nek deček svojega brata, ko je starejši šel v cerkev, kjer smo se zbirali, mlajši pa v šolo, med potom klečeč prosil, če sme zraven njega romati; starejši, brata le za šolo pripravljenega videč, si ne upa ga seboj pustiti, pa ker le jokajoč prositi ne neha, zato mu vendar dovoli in obhodil je deček celo pot bosonog. Vsakemu so se solze v očeh utrinjale, ko smo tako srečni bili zopet mili glas Kapelskih zvonov slišati, kateri so nam pri odhodu s svojim glasom srečen pot voščili in nas zopet z milim glasom vsprejeli. Posebno pa še pozabiti ne smem, kako ljubeznivega so se nam č. g. župnik skazali, da so nam prišli nasproti. Za to smo jim prav iz srca hvaležni in želimo, naj nam jih Bog na muoga leta krepkega ohrani. Pride pa še letos druga cerkvena slovesnost pri Kapeli na vrsto. Že

t. m. se pa odpravi predsednik belovarske sodnije pod spremkom divisije vojakov v sv. Peter, in pričakuje tam, se-li bode v soboto svet pregreznil. 11. ura dohaja, -- ena babura kriči: pokorite se, svet pogrezuje. Neizkončna množina ljudstva moli, se joka in se pripravlja za uni svet. Ker je ob 1/2 12 uri še vse pri starem, se obrne navzoči predsednik belovarski k ljudstvu in mu veli se raziti domu, ker ni resnica, kar je bilo prerokovano. Zatem veli ono baburico vjeti, in kesneje tudi onih 5 možkih, in vseh 6 je bilo tiranih v Belovar v zapor. Ko se je večina ljudstva razšla, dal je predsednik na onem mestu kopati, kjer se je oni grozoviti glas slišal, in našli so votlino od starodavnih časov, v tej je eden teh 5 predrznežev, previden s hrano, bil ter je notraj to prerokovanje kričal. Le-to je skoz več, umetno napravljenih, krtovim luknjam podobnih luknjic na površje zemlje donelo. V nabiralnicah milodarov in večinoma pri teh podvzetnikih je sodnija, kakor se sliši, nad 20.000 fl. novcev in za čudo onih reči našla, kar so ljudi morali v šotoru oddati in niso več nazaj dobili. Ta imetek je sodnija konfiscirala, ter ga je dala na več vozih v Belovar odpeljati. Kaj bode iz tega kvasa, bodem ob svojem času podrobniše in tudi obsodbo dragim bralcem objavil, za zdaj pa z Bogom, narodnjaki. J. M.

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) Za III. društveno šolsko leto 1888/89. so dalje darovali naslednji častiti in prečastiti daritelji: Janez Pospšil, lekar v Konjicah 5 fl., slavna Posojilnica v Šoštanju 20 fl., dr. Firbas, c. kr. notar 10 fl., Orožen, c. kr. davk. adjkt. 1 fl., dr. Šmirmaul, zdravnik 9 fl., Šetinc, odvet. kand. 2 fl., dr. Papež, vladni koncipijent 1 fl., Spirk, c. kr. davk. nadzornik 1 fl., vsi iz Brežic. Pri banketu „Južno Štajerske hranilnice“ so nekateri gg. plačali za kovert 1 fl. 50 n. treba je bilo pa samo 1 fl. za osebo, ostalo toraj za dijaško kuhinjo 12 fl. Prijatelji mladine v Slovenjgradcu so darovali 50 fl. Vsem blagim dariteljem presrečna zahvala v imenu naše mladine in pridnih ubogih dijakov, ter uljudno prosimo še daljnih milodarov.

Makso Veršec l. r. Mihael Vosnjak l. r.
blagajnik, predsednik.

Izpod Uršeljne gore na Koroškem. (Družba sv. Cirila in Metoda.) Dragi „Slov. Gospodar“, prosim prepusti en par vrstic prostora za kmečko roko, da ti povem, kako smo tik štajerske meje vstanovili družbo sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je nas toliko, da nam je v resnici prostora primanjkovalo, v g. Krulčevi gostilni. Vihrale so tudi cesarske in koroške zastave, in je bil pred hišo napis: „Dobro došli!“ Se ve, da mi gorjanski kmetje smo si bili želeli, naj bi naših imenitnih gostov bolj častno sprejeli, to pa ni bilo mogoče v na-

šem nemškutarskem gnjezdu. Omenim le, da je nas močno veselilo enkrat osebno spoznati se z našim č. g. G. Einspielerjem, dež. poslancem. Kak velik razloček je pač med liberalnimi in katoliškimi poslanci. Naših liberalnih poslancev še nismo nikdar videli in če bi jih, saj se ne moremo z njimi kaj pogovoriti, kakor je naš drž. poslanec Laks, ko je Nemeč, mi pa Slovenci. Ali saj tudi srca nima za nas. V deželnem zboru je pa ravno tako, razun gg. Einspielerja in Murija, se nihče za nas ne briga, bi rajši nas Slovence na žlicci vode popili, ko bi to mogoče bilo, pa bi jim bili pretežki. So še nekateri, da znajo slovensko, pa slovenski so zatajili, na prim. dr. Abuja. G. Einspieler se pa z nami lepo slovenski pogovarjajo, da smo jim lahko naše težave razodeli. Za to rečemo: živio Einspieler! Bodi jim stotera zahvala za prelepe svete, katere smo slišali iz njih ust! Sicer pa se jim je v našem imenu neki kmet zahvalil, in jih poprosil, da bi za prihodnjič spet to breme prevzeli. Tud kresov je bilo pri nas obilno predvečer Cirila in Metoda in želimo, da bi vsako leto tako.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo dne 11. avgusta pride Nj. veličanstvo svetli cesar v Berlin, glavno mesto Nemčije. Spremlja ga nadvojvoda Franc Ferdinand, minister vnanjih zadev. grof Kalnoky, fzm. Beck in še nekaj višje gospode. Cesar ostane v Berlinu do 15. avgusta, potem pa se vrne v Ischl. — Na Dunaj pride dne 20. avgusta perzijski šah a ne bode gost na cesarskem dvoru. — V Gradci so imeli v nedeljo streljanje avstrijskih strelcev in je prišel tje tudi nadvojvoda Karol Ljudvik, starši brat svetlega cesarja. Mesto je, se ve, da bilo vse izgola nemško. — „Šulverein za Nemce“, ki ima po Štajarji na večih krajih svoje podružnice, je razpustila vlada. Ni ga škoda! — Koroški Nemci upajo še vedno, da ostane slov. ljudstvo, kar ga biva ondi, kakor doslej, kako tudi poslej njih peti za podlago. Se ve, da bi njim tako bilo ljubo, toda mi upamo, da umakne slov. ljudstvu prej ali slej, tudi v oni deželi, svoj tilnik težki peti nemštva. — V noči od ponedeljka na torek so nekateri mladi nemški gospodje v Ljubljani peli nemško budnico: „die Wacht am Rhein“ ter so v tem tako razsajali, da jih je redarska straža dala v zapor. V tem se jim je storila gotovo sila ali ka-li? — V nedeljo odkrije se v Vel. Lašcah slovesno spomenik pok. Fr. Levstika. Govor ima I. Kršnik, c. kr. notar v Brdu. — V Tolminu na Primorji snujó si rodoljubi podružnico sv. Cirila in Metoda. Doslej jim je bil c. kr. glavar v tem neki na potu. — V Gorici pripravlja se posebna dij. kuhinja,